

Carta del MHP Puigdemont als quebequesos

written by Redacció Unilateral | 4 de desembre de 2019
(Traducció del francès)

Benvolgudes Quebequeses, benvolguts Quebequesos,

Us escric per agrair-vos, des del fons del cor, la sincera solidaritat que heu mostrat darrerament per la democràcia catalana. Davant de l'arsenal repressiu desplegat per l'Estat espanyol arran del referèndum del 2017, i la violència sense precedents de les seves institucions policials i judicials, decidits a trencar les nostres aspiracions més legítimes, vosaltres, els Quebequesos, no heu defallit.

Malgrat els milers de quilòmetres que ens separen, vaig prendre nota emocionat de les resolucions unànimes de la vostra Assemblea Nacional, així com de la vigorosa mobilització de les vostres organitzacions cíviques en suport dels principis de justícia i democràcia que nosaltres estem treballant per defensar en aquest costat de l'Atlàntic.

Agraeixo també als que, en un altre lloc del vast subcontinent canadenc, comparteixen aquests mateixos principis i presten especial atenció als compromisos ratificats pel Canadà pel que fa al dret dels pobles a l'autodeterminació. Aprofito l'oportunitat per saludar els meus compatriotes que han pres la decisió d'anar a viure a aquest hivernal i també calorós país, que continua sent un soci valuós per a Catalunya. – Un país que tinc ganes de visitar, ja que m'hi ha convidat amablement la Societat Saint-Jean-Baptiste de Mont-real i el seu president general, Maxime Laporte, per tal de sensibilitzar la població sobre la situació injusta que es viu a Espanya.

Tot i això, m'ha causat "perplexitat" el primer ministre del Quebec, davant d'algunes reticències de les autoritats

federalis per concedir-me el visat electrònic que suposadament em permetria accedir per avió a territori canadenc ... No esperava aquest tractament, em sorprèn, sabent que mentrestant era possible, per exemple, circular lliurement per diversos països europeus, inclòs el Regne Unit. Hauria pensat que el Canadà, que sempre ha gaudit d'una gran aura d'exemplaritat internacional, seria més acollidor per a mi.

Més fonamentalment, em preocupa que el govern canadenc sembli aquí justificar aquesta perillosa tesi – tan estimada per l'extrema dreta que, per descomptat, guanya influència a Espanya – que la participació d'un representant electe en la celebració d'un referèndum d'autodeterminació pot ser legítimament castigable amb condemnes penals ...Val a dir, només puc denunciar la posició actual d'Ottawa, que és greument perjudicial per a la mateixa idea de democràcia, i que impugnaré fins i tot a les màximes instàncies judicials si és necessari.

Si parlem de perjudicis sobre els drets democràtics dels pobles, reconec, òbviament, alguns paral·lelismes entre els nostres recorreguts històrics respectius, encara que tota comparació pot ser arriscada. Tot i així, l'amistat i la comprensió mútua que uneix les nacions catalana i quebequesa, sense oblidar els pobles acadians, métis i aborígens i les comunitats francòfones de fora del Quebec, certament no són casualitat. Així, l'assimilació lingüística i cultural, la repressió militar i policial, els diktats i les querelles polítiques i constitucionals imposades des de dalt, etc., són tot fenòmens que no ens són desconeguts.

Les persones, com els individus, tenen el dret irrenunciable de ser respectats en la seva dignitat, la seva voluntat, la seva llibertat. Es tracta d'una lluita justa i necessària que es troba ancorada als fonaments de la nostra civilització. Una lluita d'àmbit universal que tant s'aplica a la democràcia catalana com a totes les altres.

És en aquest esperit que saludo el compromís de tots aquells

que, a tot arreu, propugnen l'avanc del dret dels pobles a l'autodeterminació. En aquest cas, vull homenatjar els pobles aborígens del Canadà pel seu coratge i resiliència davant dels considerables reptes als quals s'enfronten. També segueixo sent un observador atent del debat sobre el futur polític i constitucional del Quebec, que segueix reflexionant sobre la qüestió del dret a l'autodeterminació a escala global. Encara avui, qüestions relacionades amb la defensa de la vostra llengua nacional o, per exemple, el debat actual entorn de la vostra llei 99, desperta un interès vertader entre els que segueixen de prop aquests temes.

Finalment, reitero el meu agraïment com a resposta als gestos i a les paraules de solidaritat que expresseu davant les aspiracions pacífiques i democràtiques del poble català. Solidaritat que jo mateix sento respecte a les vostres lluites. Aquest és, em sembla, el signe d'una amistat forta i sostenible, que es farà més forta a mesura que Catalunya avanci cap al seu destí. Perquè, tal com va escriure Gaston Miron, un dels vostres brillants poetes, "Ça ne pourra pas toujours ne pas arriver / [...] il n'est pas question de laisser tomber nos espérances".

Carles Puigdemont i Casamajó, 130è president de Catalunya